

4e Nieuwsbrief Stichting Projecten in Nepal (SPIN)

In deze nieuwsbrief komen 3 onderwerpen aan de orde: bezoek aan Nepal; jaarcijfers van 2017 en zomermarkten.

Veel leesplezier gewenst.

Bezoek aan Nepal

De eerste week van mei hebben Toob en Anja een bezoek gebracht aan Down Syndrome Society Nepal in Kathmandu.

Hieronder hun verslag:

Inmiddels komen er al 32 gehandicapten, hoofdzakelijk met Syndroom van Down, variërend in de leeftijd van 8 tot 31 jaar, 6 dagen in de week naar het centrum voor de dagopvang. In 2016 waren dit er nog 25. Het hele dagprogramma hebben we meegemaakt. Rond 10 uur was iedereen binnen de poort en werd er gestart met ochtendgymnastiek. De eerste 10 minuten onder leiding van Shila, het hoofd van dit dagopvangcentrum. Daarna nam een pupil de leiding en iedereen deed goed mee. Wanneer een oefening 10 keer gedaan moest worden telde iedereen mee. Zo heb je 2 vliegen in één klap: de oefening wordt meegedaan en de pupillen leren tellen. Het 2e halfuur stond onder leiding van Aakrita, een zeer toegewijde kracht van het centrum die binnen verder ging met oefeningen om alle spieren goed los te maken. Na dit uur had iedereen dorst, zeker ook omdat het zo'n 25 °C was en iedereen al flink actief geweest was. Lekker dan zo'n bekertje water.

De groep werd daarna in drieën gesplitst, om in 3 verschillende lokaaltjes een eigen programma te volgen. Groep 1 ging kaarten kleuren voor de verkoop (dit waren de oudste pupillen), groep 2 en 3 gingen leren schrijven. De dag dat wij er waren werd Engels geleerd. Deze letters zijn namelijk veel eenvoudiger te leren. De andere dag werd er Nepalees geleerd. Iedereen zat op de grond en een laag bankje werd gebruikt als tafeltje om op te schrijven.

De lunch dahl bat (rijst met linzensaus) en stukjes kip werd gezamenlijk genuttigd aan een lange tafel. De afwas met koud water en een schuurspons,

moest de corvee ploeg voor zijn rekening nemen. Iedere dag 3 anderen. En net als in Nederland, komt het ook voor dat er mensen tussen zitten die een hekel hebben aan afwassen. Maar geen pardon, het moet toch!

In de middag werden er voornamelijk spelletjes gedaan, omdat dan de concentratie om iets te leren al behoorlijk afgenomen was.

Zakdoekje leggen was één van die spelletjes. Dansen op muziek kwam ook in de middag aan bod. Het was een genot om te zien hoe sierlijk de handen bewogen werden.

Rond 3 uur werden de eerste pupillen opgehaald (vaak) door hun moeder. De dagopvang voor vandaag was ten einde, maar voordat de laatste opgehaald werd was het wel half vijf. Dan was het niet mogelijk geweest voor de ouder om hun kind eerder op te halen. Het was goed om te zien dat zowel ouders als kinderen blij waren om elkaar weer te zien.

De andere dag waren wij bij de Silver Mountain School of Hotel Management op bezoek waar inmiddels al 8 pupillen hun opleiding genieten (of genoten hebben) voor werk in de keuken en in de schoonmaak. Voor de leerlingen was het de gewoonste zaak van de wereld om de pupillen daar op het terrein van de school te zien. Hallo zeggen, even zwaaien of elkaar een hand geven, dat hoorde er allemaal bij. Uit het gesprek met de directie van de school kwam naar voren dat zij ook hun uiterste best doen om de eerste 4 pupillen aan betaald werk te helpen. De andere 4 zijn nog in opleiding.

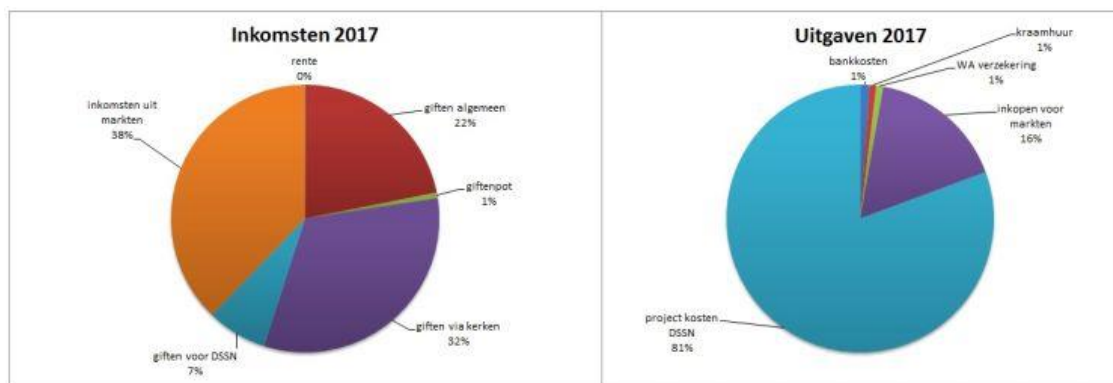

Nu zijn er wel restaurants die deze pupillen in dienst willen nemen, maar die restaurants liggen 5 km van het dagopvangcentrum vandaan. Voor de pupillen is reizen met openbaar vervoer te moeilijk en met taxi wordt het veel te duur. Daarom wordt er dichterbij DSSN naar mogelijkheden gezocht. Ook ideeën om pupillen in de toekomst als gastvrouw/gastheer bij bijvoorbeeld een ziekenhuis te laten werken kwamen aan de orde. De opleiding daarvoor zou de Silver Mountain School ook weer voor zijn rekening willen nemen. Shila (van DSSN) heeft ook voldoende ideeën om geld in te zamelen en om Down Syndroom meer onder de aandacht te brengen van alle Nepalezen. Zo worden er op bestelling momo's (deegballetjes gevuld met groente en/of kip) verkocht. Ook wil zij met pupillen op een paar Nepalese feestdagen met een kraampje op een drukke plaats gaan staan om b.v. thee en een flyer uit te laten delen door de pupillen. Zo hopen we met z'n allen de mensen met het Syndroom van Down meer te integreren in de Nepalese maatschappij.

Jaarverslag

We hebben een heel mooi jaar gehad in 2017. Verschillende (vaste) donateurs,

kerken, verenigingen en scholen hebben ons gesteund. Het jaar 2017 werd daardoor afgesloten met een bestemmingsvermogen van maar liefst € 24.158. Een deel daarvan wordt opnieuw besteed aan het project voor de Down Syndrome Society Nepal in Kathmandu. Daar dit een project voor 2018 is, zullen de kosten daarvan pas zichtbaar zijn in het jaaroverzicht van 2018. Voor het resterende bestemmingsvermogen zoekt het bestuur een passend nieuw project. De eerste voorzichtige stappen zijn onlangs gezet tijdens het bezoek aan Nepal begin mei.

Het totaal aan inkomsten in 2017 was € 21987, het totaal aan uitgaven in 2017 was € 11538.

Het volledige jaarverslag van Stichting Projecten in Nepal van 2017 is [hier](#) te vinden of op de website.

Markten

Ook deze zomer ligt onze kraam weer vol met allerlei spulletjes uit Nepal voor de verkoop. Veel nieuwe dingen, zoals oorbellen, vilten kersstallen, vilten roodborstjes (bijna niet van echt te onderscheiden) en uiltjes op een stokje. Hieronder volgen de data waar wij te vinden zijn:

5 juli: Oostkapelle (10-19)
9 juli: Domburg (10-21)
10 juli: Cadzand dorp (10.30-16.30)
21 juli: Cadzand dorp (10.30-16.30)
2 augustus: Oostkapelle (10-19)
13 augustus: Domburg (10-21)
15 augustus: Cadzand dorp (10.30-16.30)
30 augustus: Oostkapelle (10-19)
3 september: Domburg (10-21)
8 september: Cadzand dorp (10-16.30)

Mocht u toevallig in de buurt zijn: kom gezellig even langs!

Anja, Heleen, Sjef en Toob

